

TICHĀ• VEĀŒERY

ĀŒEvrtek, 02 srpen 2018

TichĀ½ veĀery, kdy ironickĀ½ humor dojde i tĀm nejstateĀ•nĀjĀĀ-m a nejneohroĀ¾enĀjĀĀ-m Ā¾enĀjm. Ticho zavĀ™e k nevyĀĀchanej zobĀĀk. V tichu je pravda. MĀjm ho rĀĀda. VĀtĀĀĀinu Āasu je to mĀj pĀ™Ā-tel. NechĀĀvĀĀ mĀ odpoĀĀinout. PĀ™emĀ½ĀĀlet. UklidĀ- bordel v hlavĀ. Je jako hebkĀĀ, teplĀĀ deka, do kterĀ½ se zabalĀ-m a usĀ-nĀĀm.

Ale jako sprĀĀvnej pĀ™Ā-telĀ€! jsou chvĀ-le, kdy mi Ā™ekne pravdu do oĀ•Ā-.

Ani nemusĀ- mluvit. Jen mi ukĀĀĀ¾e na prĀĀzdnĀ½ mĀ-sto v mojĀ- novĀ½, krĀĀsnĀ½ posteli. PĀ™Āipomene, Ā¾e Ā¾Āivot nenĀ- nekoneĀ•no.

A mĀ pak takhle pĀ™ed pĀĀnocĀ- pĀ™epadne strach o vĀĀechno, co mĀĀm rĀĀda.

Strach, Ā¾e pĀ™ĀĀjdu o svĀ© blĀ-zkĀ©.

Strach, Ā¾e uĀ¾ nikdy nikoho blĀ-zkĀ©ho nenajdu.

Strach, Ā¾e tohle je osud, pro kterĀ½ jsem se narodila.

Najednou se vidĀ-m, jako starĀĀ panĀ-, kterĀĀ nemĀĀ na svĀtĀ vĀbec nikoho. MĀĀm jen fotky a lĀ-tost, Ā¾e jsem nestrĀĀvila vĀ-c Āasu s lidmi, kteĀ™Ā- mĀ odpoĀĀinout. Ā½e jsem promrhala Ā¾Āivot s nepodstatnĀ½mi vĀcmi a lidmi.

Ā½e jsem sama mĀĀlo milovala.

A tak chci jen Ā™Ā-ct, Ā¾e vĀĀechnu svojĀ- lĀĀsku dĀĀvĀĀm do kaĀ¾dĀ½ho slova, kterĀ½ napĀ-ĀĀju, do kaĀ¾dĀ½ noty, kterou zazpĀ-vĀĀm. MĀĀm jĀĀ dost pro kaĀ¾dĀ½ho.

Jsem trubka.

VodovodnĀ- trubka ve starĀ½m barĀĀku na odstĀ™el. PlnĀĀ vody.

Jen nepĀ™ĀĀjde nikdo, kdo by otoĀĀil kohoutkemĀ€! NoĀ•nĀ-k neohroĀ¾enĀ© Ā¾eny